

ἐνθα ἤρξατο δημοσιογραφῶν συμμετέχων τῆς συντάξεως τῆς «Ἀμαλθείας» τῆς πρώτης Σμυρναϊκῆς ἐφημερίδος.

Ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν δὲ ὄλην διεθύνας μετὰ πολλῆς ἀκεραιότητος καὶ φιλελευθέρου πατριωτισμοῦ τὴν «Ἀμαλθειαν», πολλὰ τὰ δέοντα γενέσθαι σθεναρῶς ὑποδείξας καὶ ὑποστηρίξας—οὐ ἔνεκα καὶ πολλάκις κατεδιώχθη ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1882, κεκμηκῶς πλέον ἐκ τῶν ρυτί-

τὸ συμπαθὲς δάκρυ, δι' οὗ ἑρράντισε τὸν τάφον τοῦ τὸ ὄμμα τῆς ὥρας Σμύρνης, ἐκπροσωπούσης ἐν τῷ πένθει τῆς τὸν δοῦλον ἑλληνισμὸν τῆς Ἀνατολῆς, ὃν φωτίζων ἠγάλωσε τὸν βίον, ὡς λαμπάς, ὁ εὐγενὴς δημοσιογράφος.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΖΟΛΑ

(Ἰδέ σελ. 126).

δων, τῆς πάλης καὶ τοῦ βάρους τῶν ἐτῶν, ἀπεσύρθη ἰδιωτεύων, μετὰ δεκατέσσαρας δ' ἔκτοτε ἀκριβῶς μῆνας, τῇ 7 Ἰουλίου 1883, ἐκοιμήθη τὸν αἰώνιον ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν.

Ἡ κηδεὶα τοῦ ἐγένετο ἰδιωτικῶς ἀπηλλαγμένη ἐπισήμων τύπων· οὐδὲν παράσημον ἔφερε τὸ ἔντιμον στήθος ἐπιλέκτου χειριστοῦ τῆς γραφίδος. Ὀλίγοι μόνον στέφανοι ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἐγέραιρον τὸ ἄσπilon μέτωπον τοῦ μαχητοῦ δημοσιογράφου. Ἄλλ' ἢ γλυκυτέρα καὶ ἱκανοποιητικώτερα ἐκδήλωσις πάντων ὑπῆρξε

ΟΙ ΖΟΥΛΟΥ

Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος μετέδωκεν ἡμῖν ἐσχάτως πληροφορίας περὶ τῆς ἐν Ζουλουλάνδῃ καταστροφῆς, ἣν ἐποίησας ὁ ἀνταγωνιστὴς τοῦ Σετιδάγιο Οὐσιμπεμποῦ, ὅστις αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐπιτεθεὶς μετὰ τῶν τρισχι-